

РЕШЕНИЕ

№ 5665

гр. София, 10.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 20.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **4519** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215, ал. 1 във връзка с чл. 225а ЗУТ.

Образувано е по жалба на дружество [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез процесуалния представител адв. М. П. срещу Заповед № РА-30-402/08.04.2022 г. на главния архитект на Столична Община, с която е наредено на дружеството да премахне незаконен строеж - [улица]от о.т. 483 до о.т. 478, между кв. 223 и кв. 224, м. „Г. глава“, район “В.“, като приведе строежа – участъка от улицата във вид, съгласно одобрения със Заповед № РД-09-50-264/27.05.1997 г. на главния архитект на С. подробен устройствен план.

В жалбата се излагат доводи за неправилност на обжалваната заповед, като издадена в нарушение на материалния закон. Твърди се, че дружеството не е изградило част от улица, а е извършило текущ ремонт на част от улицата по смисъла на § 5, т. 43, изр. Второ от ДР на ЗУТ, изразяващо в подмяна на уличната настилка, при която не се променя трасето и техническите характеристика на улицата. Сочи, че съгласно чл. 151, ал. 1, т. 2 от ЗУТ за извършването на тези СМР не се изисква разрешение за строеж. В подкрепа на горното, жалбоподателят се позова и на писмо с изх. № РВТ219ТД26-568/1/25.02.2021 г., с което кметът на Район „В.“ е дал разрешение на дружеството да извърши „ремонт на пътна настилка“ на съществуваща улица. Отделно от това навежда оплаквания за липсата на индивидуализация на подлежащия на премахване незаконен строеж, тъй като от буквалния прочит на заповедта излиза, че трябва да се премахне улицата. Твърди, че съгласно посочената в оспорения акт Заповед № РД-09-50-264/27.05.1997 г. на главния архитект на С., с която е одобрен

ПУП, няма одобрен „нивелетен план“, поради което е невъзможно да се изпълни заповедта. Жалбоподателят моли да бъде отменена оспорената заповед. Претендира за направените по делото съдебни разноски.

Ответникът по жалбата – главният архитект на Столична община, чрез пълномощника си юрисконсулт И., в съдебно заседание и в представената по делото писмена защита, сочи, че [улица]от о.т. 483 до о.т. 478, между кв. 223 и кв. 224, м. не е била изградена (не е имало улица и асфалт), предходното покритие на терена не е било асфалтирано, като това за първи път е направил жалбоподателя при построяване на сградата. Моли да бъде постановено решение, с което да се отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна със събраните и приети по делото писмени доказателства и след като изслуша становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е започнало по повод на постъпила в районната администрация жалба с вх. № РВТ21-ГР94- 2769/15.06.2021 г. с твърдения за незаконни строително-монтажни работи на ул.„Б. река – преместване и поставяне на метални стълбове за улично осветление, полагане на тротоари и насипване на улицата с чакълеста основа. В тази връзка на 15.02.2021 г. е била извършена проверка от специалисти от отдел „Контрол по строителството“ при район „В.“ – СО, при която е съставен Констативен протокол № 01, съгласно който металните стълбове за улично осветление са премахнати, участъка от улицата е заравнен, насипан и валиран със скална маса, както и че са монтирани бордюри от двете страни на улицата и се изграждат тротоарите. Установили са, че ремонтът на улицата не е приключил, както и че същият се извършва от [фирма] със собствени средства, на основание разрешение на кмета на район „В.“, при указания за стриктно спазване на одобрените регулационни и нивелетни планове. Недоволен от отговора с нова жалба с вх. С21-2801-00-064/ 07.01.2022 г. до кмета на района и с копие до РДНСК, подалият жалбата излага оплаквания, че при засипването на улицата не са изпълнени условията по предвидения проект и че са налице разминавания между нивелетен, кадастрален и регулационен план. Служителите по чл. 223, ал. 2 от ЗУТ при район „В.“ на 17.02.2022 г. са извършили на място и по документи проверка, при която е установено, че липсват строителни книжа и документи за изпълнения строеж, който представлява: Ремонт на [улица]в участъка от [улица]/о.т. 483/ до [улица]/о.т. 478/, кв. Б. с дължина – 210 м. и ширина 7,5 м. Установено е, че [улица]в участък с дължина – 110 м. от [улица]/о.т. 483/ до УПИ XI-754-755, кв. 223 е с положена трайна асфалтова настилка, като другият участък от улицата с дължина – 100 м. - от УПИ XI-754.755 до [улица]/о.т. 478/ е заравнен, насипан и валиран със скална маса. Проверяващите констатирани, че тротоари са изпълнени само пред УПИ XI-754,755 - собственост на [фирма], бордюри от двете страни на улицата само на асфалтирания участък. Позовавайки се на изготвеното геодезическо заснемане направено през м. февруари 2022 г. от [фирма] са приели, че при надлъжния профил на улицата е достигнатата нивелета /в син цвят/ след ремонта на участъка, която е в отклонение от проектната нивелета /в червен цвят/, тоест била извън допустимите стойности. Проверяващите по данни на подалия сигнала за незаконно строителство установили, че строителството е започнало през м. юни 2021 г. и е приключило към 17.02.2022 г., с оглед на което приели, че за незаконния строеж са неприложими разпоредбите на § 16 от ДР на ЗУТ и § 127, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ. Строежът е определен на четвърта категория,

съгласно чл. 137, ал.1, т. 4 от ЗУТ.

Въз основа на извършената проверка длъжностните лица от отдел «КС» при район „В.“ са съставили Констативен акт № 2022- 04/21.02.2022 г. по реда на чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ, в който са отразили горните констатации. Констативният акт е съобщен на [фирма] на 14.03.2022 г. с писмо изх. № РВТ21-ГР94-2769-/12/ от 21.02.2022 г. В законоустановения срок е постъпило възражение от жалбоподателя срещу констативния акт, в което са изложени твърдения, че дружеството е извършило текущ ремонт на настилката, както и че отклоненията са били допустими. Административния орган не е приел за основателно възражението, поради което е издал оспорваната заповед.

С оспорваната Заповед № РА-30-402/08.04.2022 г. на главния архитект на Столична Община, е наредено на жалбоподателя да премахне незаконен строеж - ул. Б. река от о.м. 483 до о.м. 478, между кв. 223 и кв. 224, м. „Г. глава“, район “В.“, като приведе строежа – участъка от улицата във вид, съгласно одобрения със Заповед № РД-09-50-264/27.05.1997 г. на главния архитект на С. подробен устройствен план.

По делото е приложена Заповед № РД-09-455/22.03.2021 г. на кмета на Столична община, съгласно която на главния архитект на Столична община е предоставено правомощието да издава заповеди за премахване на незаконни строежи на основание чл. 225а, ал.1 ЗУТ.

В хода на съдебното производство е допусната и изготвена съдебно-техническа експертиза, в която вещото лице е отразило, че ул. Б. река“ от о.м. 483 до о.м. 478, между кв. 223 и кв. 224, попада в обхвата на одобрения със Заповед РД-09-50-264/27.05.1997 г. на главния архитект на С. кадастрален, улично-регулационен, регулационен и застроителен план на м. „Г. глава“, район “В.“. Вещото лице посочва, че със Заповед РД-09-50-264/27.05.1997 г. на главния архитект на С. не е одобрен „нивелентен план“, както и че не е одобрен технически плана за вертикално планиране по смисъла на чл. 59, ал. 2 от ППЗТСУ /отменен/, нито пък че е налице одобрен от ръководителя на техническата служба при общината частичен план за вертикално планиране, изработен в съответствие с идеен план за вертикално планиране. От заключението на вещото лице се установява, че улицата не е изпълнена, поради което установеното с констативния акт № 2022-04/21.04.2022 г. строителство, за което кметът на Район „В.“ е дал разрешение, излиза извън обхвата на „текущ ремонт“ на заварен обект – улица, като елемент транспортна техническа инфраструктура, съгласно параграф 5, т. 43, изр.второ от ДР на ЗУТ. Според вещото лице ремонтът на улицата е изпълнен в съответствие с одобрение от 05.04.2018 г. инвестиционен проект /част „Вертикална планировка“ / към Разрешение за строеж № 88/05.04.2018 г. на главния архитект на район „В.“.

Съдът приема, че заключението е изготвено от компетентно вещо лице и отговаря в пълнота на поставените задачи.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като депозирана в законоустановения преклузивен срок и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна, поради следните съображения:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган. Компетентността на главния архитект на [населено място] произтича от предоставените му със Заповед № РД-09-455/22.03.2021 г. от кмета на Столична община правомощия, в съответствие с

изрично установената от § 1, ал. 3 ДР ЗУТ възможност за това.

Оспорваната заповед е издадена в изискуемата писмена форма и съдържа всички реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК. При издаването на акта са спазени административно-производствените правила. Заповедта е издадена при спазване на изискването на чл. 225а, ал. 2 ЗУТ, като обстоятелствата по ал. 1 на същата разпоредба във вр. с чл. 225, ал. 2, т. 2 относно липсващите за строежа одобрени инвестиционни проекти и разрешение за строеж, в нарушение на чл. 148, ал. 1 и ал. 2, чл. 137, ал. 3 ЗУТ са установени с констативен акт, съставен от служителите по чл. 223, ал. 2 ЗУТ. Констативният акт е връчен на жалбоподателя, който съгласно чл. 225а, ал. 2, изр. второ ЗУТ е направил възражения срещу него.

Заповедта е издадена в нарушение на материалния закон и целта закона. По делото не се спори между страните, а и от доказателствата по делото се установява, че [улица]от о.м. 483 до о.м. 478, между кв. 223 и кв. 224, м. „Г. гърда“ е публична общинска собственост, както и че планът за улична регулация е приложен, но улицата не е изградена. Безспорно по делото се установява, че с писмо изх. № РВТ21-ТД26-568-/1/ от 25.02.2021 г. кметът на район „В.“ е дал положително становище по искането на дружеството [фирма] с вх. № РВТ21-ТД26-568/18.02.2021 за разрешение за ремонт на нарушената улична настилка по [улица], пред притежавания от дружеството имот.

Разпоредбата на чл. 225, ал. 2, т. 2 ЗУТ предвижда, че строеж или част от него е незаконен, когато се извършва без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж. Съгласно § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ улицата е строеж по смисъла на закона. По аргумент от разпоредба на чл. 137, ал. 1, т. 4 ЗУТ за изграждането на улици е необходимо издаването на разрешение за строеж. А съгласно чл. 148 ЗУТ строежите могат да се извършват само ако са разрешени. В случая е издадено разрешение за „текущ ремонт“, като то не може да замести липсата на издадено разрешение за строеж на улица, следователно процесният строеж е незаконен. От събраните по делото доказателства се установи, че строежът не е търпим по смисъла на § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ и § 127, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ/, предвид времето на извършването му през 2021 г.

Целта на закона е недопускане на незаконни строежи по чл. 225, ал. 2 ЗУТ, които при наличие на основание, установено в чл. 225а, ал.1 ЗУТ подлежат на премахване. Това е така, защото с премахването на незаконните строежи се цели да се възстанови старото положение, което съответства на закона. В случая с оспорената заповед едновременно е наредено премахване на незаконния строеж и привеждането му във вид, съгласно одобрения със Заповед РД-09-50-264/27.05.1997 г. на главния архитект на С. подробен устройствен план. След като по делото се установи, че за строежа няма издадени и одобрени по предвидения ред в ЗУТ строителни книжа и документи, същият по силата на чл. 225а, ал. 1 ЗУТ следва единствено да бъде премахнат, а не приведен съгласно подробен устройствен план. Нареденото със заповедта привеждане на строежа, тоест изграждането отново на участъка от улицата, но вече съобразен с одобрения ПУП на [населено място], също би било незаконен строеж, тъй като както по-горе се посочи в полза на дружеството не е издадено разрешение за строеж, няма одобрен проект, протокол за откриване на строителна площадка, протокол за определяне на строителна линия. Следователно нареденото за изпълнение в заповедта привеждане на улицата в съответствие с одобрения ПУП на [населено място], при положение че изградена улица няма, е незаконносъобразно. Така нареденото в

заповедта, би съответствало на закона, в случай че улицата е била изградена и [фирма] е направил ремонт на уличната настилка, въз основа на издаденото му разрешение за „текущ ремонт“, при неспазване на одобрения ПУП на [населено място], в случая нивелетен план. Дори и тогава обаче би било спорно дали административния орган може да се позове на Заповед РД-09-50-264/27.05.1997 г. на главния архитект на С., тъй като с нея не е одобрен нивелетен план.

По торните съображения съдът, счита че административния орган в нарушение на закона, при липса на изначално одобрени строителни книжа за строеж на улица, е наредил на дружеството едновременно да премахне строежа и приведе участъка от улицата, която не е изградена и няма такава, съгласно одобрения със Заповед РД-09-50-264/27.05.1997 г. на главния архитект на С. подробен устройствен план.

С оглед горното, като извърши проверката по чл. 168, ал. 1 на всички основания по чл. 146 АПК, съдът намира оспорвания акт за издаден в нарушение на материалния закон и в противоречие с целта на закона, поради което жалбата срещу него се явява основателна и следва да бъде уважена.

При този изход на спора на основание чл. 143, ал. 1 АПК претендираните от жалбоподателя разноси, съгласно представен списък по чл. 80 ГПК следва да му се присъдят в размер на общо 1550 лв.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд- София град, 50 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № РА-30-402/08.04.2022 г. на главния архитект на Столична Община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] съдебни разноси в размер на 1550 (хиляда петстотин и петдесет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ